3ème semestre

"Τουριστικός Συνοδός"

Σ.Α.Ε.Κ. ΑΧΑΡΝΩΝ

2025-2026

"Guide Accompagnateur"

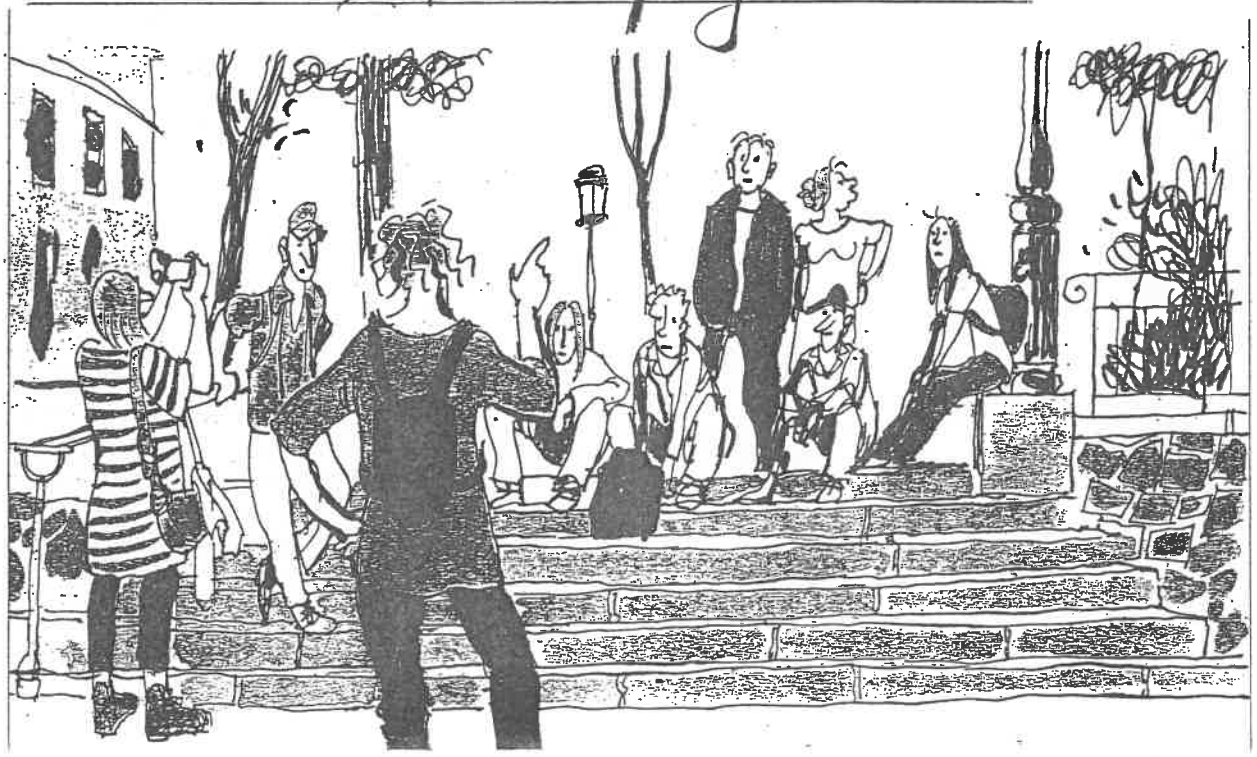

Γαλλικά, μία γλώσσα από την... Ελληνική
Μιλάς ελληνικά; Μιλάς γαλλικά!!!

ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ

Με τη Γαλλική Γλώσσα μας συνδέουν ειδικοί δεσμοί : σύμφωνα με μελέτη του ίδιου του Γαλλικού Υπουργείου Παιδείας, 64% των γαλλικών λέξεων έχουν ελληνική ρίζα. Άλλωστε, η ομιλία του ένθερμου φιλέλληνα, Γάλλου διπλωμάτη στην Πρεσβεία της Αθήνας, κ. Λυκ Ασλέν ντε Βιγιανκούρ, η οποία έγινε με την χρήση μόνο ελληνικής προελεύσεως γαλλικών λέξεων, κατά το πρότυπο Ζολώτα, είναι από μόνη της μαρτυρία.

"En cette époque historique de l'euro, les cycles de la politique et de l'orthodoxie économique sont en synergie dans notre sphère géographique. L'Ensois européenne, atome dans le cosmos et dans la galaxie des idées géopolitiques, a un programme thématique et géographique orchestré. C'est un phénomène authentique et non un périple chimérique ou éphémère. Entre parenthèses, pour laconique, ce n' est pas la boîte de Pandore, encore moins des Danaïdes".

"Στην ιστορική αυτή εποχή του ευρώ, οι κύκλοι της πολιτικής και της οικονομικής ορθοδοξίας βρίσκονται επιπέλους σε συνεργασία στη γεωγραφική μας σφαίρα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, άτομο στον κόσμο και στο γαλαξία των γεωπολιτικών ιδεών, διαθέτει πρόγραμμα ενορχηστρωμένο αυθεντικό και όχι για περίπλου χειμερινό ή εφήμερο. Εντός παρενθέσεων, για να τα πω λακωνικά, δεν είναι το κουτί της Πανδώρας, ούτε βέβαια ο πίθος των Δαναΐδων".

Χρειάζεται, λοιπόν, να είναι κανείς γνώστης μιας γαλλικής γλώσσας για να κατανοήσει το κείμενο;

Αναμφισβήτητα όχι, αφού τα μόνα στοιχεία που δεν παραπέμπουν στην ελληνική γλώσσα είναι τα άρθρα, οι προθέσεις, τα επιρρήματα καθώς και τα ρήματα είμαι και έχω.

Με βάση το δεδομένο αυτό, ο κ. Williencourt τονίζει ότι αν και τώρα βρίσκεται στην Ελλάδα δεν θα μπορέσει να μάθει Ελληνικά αλλά σίγουρα θα καταφέρει ν'ανακαλύψει εκ νέου τη δική του γλώσσα. Γι'αυτό το λόγο θέτει το ζήτημα της συμβολής της Ελληνικής στις σύγχρονες δυτικές γλώσσες και ειδικότερα στη γαλλική. Υποστηρίζει ότι η γαλλική γλώσσα δεν είναι απλά μια λατινική γλώσσα αλλά μια ελληνολατινική. Το λατινικό αλφάβητο έχει φοινικική και κυρίως ελληνική καταγωγή, όπως αποκαλύφθη στη Χαλκίδα, στην Εύβοια: Και δεν αναφέρεται μόνο στο "ύψιλον" ("y"=le "i" grec "το ελληνικό ύψιλον"), αλλά σε όλα τα φωνήεντα τα οποία είναι κατεξοχήν ελληνικής επινόησης καθώς το φοινικικό αλφάβητο διέθετε μόνο σύμφωνα. Έχουν καταγραφεί τουλάχιστον 3.600 γαλλικές λέξεις που προέρχονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από την Ελληνική, εξαιρώντας, βέβαια, τα κύρια ονόματα.

Αντιπροσωπευτικά παραδείγματα αποτελούν οι λέξεις "Montparnasse" ("Μονπαρνάς" = όρος Παρνασσός) "musée" (μουσείο) που προέρχεται από το χώρο όπου λατρεύονταν οι εννέα Μούσες, οι ελληνικές θεότητες των τεχνών. Η Λεωφόρος των Ηλυσίων Πεδίων (Champs-Elysées) φέρει όνομα προερχόμενο από την ελληνική μυθολογία. Η γαλλική λέξη "Histoire" ανάγεται στην ελληνική "Ιστορία" το "thermostate" στο "θερμοστάτη".

Σίγουρα η κατάληξη "iste" στη γαλλική γλώσσα παραπέμπει στην Ελληνική κατάληξη "-ιστής", όπως "automobiliste" που σημαίνει "αυτοκινητιστής", η λέξη "cosmétique" (καλλυντικά) στην αρχαία λέξη "κάλλος" που σημαίνει ομορφιά. Η λέξη "panique" (πανικός) προέρχεται από το θεό Πάνα, θεό των κοπαδιών, αλλά τρομακτικής ασχήμιας, ενώ η λέξη "syncretisme" (συγκρητισμός), όρος θρησκευτικός και φιλοσοφικός, σημαίνει "συμφωνία μεταξύ των Κρητών".

Οι ελληνικές ρίζες στη γαλλική γλώσσα

Πολλές ελληνικές λέξεις συναντούνται σε όλους τους τομείς των επιστημών, ιδιαίτερα στη φιλοσοφία, στην ιατρική, στη φυσική, στην ψυχολογία και στην τεχνολογία. Οι ελληνικές λέξεις προσεγγίζουν μια ευρεία γκάμα της καθημερινής ζωής, ακόμα και ήρωες των κινούμενων σχεδίων, όπως τα ονόματα Αστερίξ και Οβελίξ που παραπέμπουν σε αρχαίες ελληνικές ρίζες. Μεγάλοι κλασικοί συγγραφείς δανείστηκαν από την ελληνική γλώσσα τους τίτλους των έργων τους: Ο Μισάνθρωπος του Μολιέρου, η Ναυτία του Σαρτρ...

Οι συγγραφείς Jean Bouffartique και Anne-Marie Delrieu, του βιβλίου "Trésors des racines grecques" που κυκλοφόρησε το 2000 έγραψαν: "Σε τι μας χρησιμεύει η γνώση των ελληνικών ριζών; Στην κατανόηση της δικής μας γλώσσας. Μας βοηθά να ξαναβρούμε τους χυμούς της. Δεν είναι υπερβολή να μιλήσουμε για θησαυρό. Οι ελληνικές ρίζες δίνουν στη γαλλική γλώσσα τη βυθύτερή της εδραίωση ενώ ταυτόχρονα της προσφέρουν τη μεγαλύτερη δυνατότητα για αφαίρεση. Μακρινή πηγή του πολιτισμού μας, η Ελλάδα, ζει μέσα από τις λέξεις, που προφέρουμε και καθημερινά οικοδομεί τη γλώσσα μας".

Οι Γάλλοι αναγνωρίζουν την αξία της Ελληνικής γλώσσας!

Πριν λίγα χρόνια η Γαλλίδα καθηγήτρια της Σορβόνης Μονίκ Τρεντέ υποστήριξε με σθένος τα εξής: «Σε αυτήν τη γλώσσα (την ελληνική) γεννήθηκαν οι λέξεις-κλειδιά, που ακόμη και σήμερα κάνουν τους λαούς της Ευρώπης να πάλλονται: «Πολιτική», «δημοκρατία», «φιλοσοφία», «μουσική», «ποίηση», «μαθηματικά», «ιστορία», «αρμονία» ...ντροπή σε κείνον που χαρακτηρίζει τον εαυτό του μορφωμένο χωρίς να τη γνωρίζει...».

Ο σπουδαίος Γάλλος συγγραφέας και μεταφραστής νεοελληνικών έργων Ζακ Λακαρριέρ, έκθαμβος εμπρός στο μεγαλείο της ελληνικής, είχε δηλώσει: «Η Ελληνική γλώσσα έχει το χαρακτηριστικό να προσφέρεται θυσιάσια για την έκφραση όλων των ιεραρχιών με μια απλή αλλαγή του πρώτου συνθετικού. Αρκεί κανείς να βάλει ένα «παν-πρώτο-αρχι-υπέρ-» ή μια οποιαδήποτε άλλη πρόθεση μπροστά σε ένα θέμα. Και αν συνδυάσει κανείς μεταξύ τους αυτά τα προθέματα, παίρνει μια ατελείωτη ποικιλία διαβαθμίσεων. Τα προθέματα εγκλείονται τα μεν μέσα στα δε σαν μία σημασιολογική κλίμακα, η οποία ορθώνεται προς τον ουρανό των λέξεων».

Ο Claude Fauriel, Γάλλος διανοούμενος, ο οποίος το 1824 εξέδωσε «Συλλογή Ελληνικών Δημοτικών Τραγουδιών», γράφει: «Η ελληνική γλώσσα είναι πιο πλούσια από την γερμανική, πιο διαυγής από την γαλλική, πιο ευλύγιστη από την ιταλική και πιο αρμονική από την ισπανική. *ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ».*

1

REGLES DE PRONONCIATION
ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ

ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ

ai = ε

ei = ε

ou = ου

au = ο

le pain = το ψωμί
[λε πέ(ν)]

la reine = ή βασίλισσα
[λα ρέν]

le journal = η εφημερίδα
[λε ζουρνάλ]

l'autobus = το λεωφορείο
[λ οτομπύς]

œu = ε

oi = ουά

eau = ο

eu = ε

l'œuf = το αυγό
[λεφ]

la boîte = το κουτί
[λα μπουάτ]

le gâteau = το γλυκό
[λε γκατό]

la fleur = το λουλούδι
[λα φλέρ]

1) ■ Το γράμμα **c** προφέρεται άλλοτε **k** και άλλοτε **σ**.
Προφέρεται **κ** όταν μετά απ' αυτό ακολουθούν τα φωνήεντα **a, o, u,** ή ακολουθεί σύμφωνο.

P.e. *le cahier = το τετράδιο, la classe = η τάξη.*
[λε καχιέ] [λα κλάς]

Προφέρεται **σ** όταν μετά από το **c** ακολουθούν τα φωνήεντα **e, i, y** ή όταν κάτω από το **c** υπάρχει (ç cédille) υποδιαστολή.

P.e. *la cerise = το κεράσι, le Français = ο Γάλλος*
[λα σεριζ] [λε φρανσέ]

c → k – a, o, u ή σύμφωνο
c → σ – e, i, y, ή ç

2) ■ Το άφωνο **e** όταν βρίσκεται στο τέλος της λέξεως και δεν τονίζεται δεν προφέρεται. Προφέρεται μόνο όταν βρίσκεται στο τέλος της λέξεως και τονίζεται.

P.e. *la table = το τραπέζι* [λα τάμπλ]
la télé = η τηλεόραση [λα τελέ]

3) ■ Το γράμμα **g** προφέρεται άλλοτε **γκ** και άλλοτε **ζ**.
Προφέρεται **γκ** όταν μετά το **g** ακολουθούν τα φωνήεντα **a, o, u** ή ακολουθεί σύμφωνο.

P.e. *le garage = το γκαράζ, la glace = καθρέπτης.*
[λε γκαράζ] [λα γλάς]

Προφέρεται ζ όταν μετά το g ακολουθούν τα φωνήεντα e, i, y.
P.e. *la gymnastique* = η γυμναστική.
[λαζιμναστίκ]

g → γκ – a, o, u ή σύμφωνο
g → ζ – e, i, y

Το γράμμα g προφέρεται ν(ι) ν όταν μετά απ' αυτό ακολουθεί το n.
P.e. *la campagne* = η εξοχή.
[λα καμπάν(ι)]

4) ■ Το h στην αρχή της λέξεως δεν προφέρεται.
P.e. *l'heure* = η ώρα.
[λερ]

5) ■ Το γράμμα q προφέρεται κ.
P.e. *le coq* = ο κόκορας.
[λε κοκ]

6) ■ Το γράμμα s προφέρεται ζ όταν βρίσκεται ανάμεσα σε δύο φωνήεντα.
Όταν σε μια λέξη υπάρχουν δύο ss μαζί προφέρονται σ.
P.e. *la rose* = το τριαντάφυλλο [λα ροζ]
le poisson = το ψάρι [λε πουασό(ν)]

7) ■ Οι συλλαβές ille, il προφέρονται ιγ(ι)
P.e. *la fille* = το κορίτσι
[λα φίγ(ι)]
Εξαιρούνται οι λέξεις mille [μιλ] = 1000, ville [βιλ] = πόλη, tranquille [τρανκίλ] = ήσυχος που προφέρονται ιλ και όχι ιγι.

8) ■ Οι συλλαβές eil, euil, euille, œil προφέρονται έιγι. [έγ(ι)]
P.e. *le soleil* = ο ήλιος, *l'écureuil* = ο σκίουρος
la feuille = το φύλλο, *l'œil* = το μάτι.

le soleil [λε σολέγ(ι)]
l'écureuil [λεκυρέγ(ι)]
la feuille [λα φέγ(ι)]
l'œil [λέγ(ι)]

9) ■ Τα γράμματα **ch** προφέρονται άλλοτε **σ** και άλλοτε **κ**.

P.e. *la champagne* = η σαμπάνια

[λασσαμπάν(ι)]

l'archéologue = ο αρχαιολόγος

[λαρκεολόγκ]

10) ■ Τα γράμματα **ph** προφέρονται **φ**.

P.e. *le photographe* = ο φωτογράφος

[λε φοτογκράφ]

11) ■ Τα γράμματα **th** προφέρονται **τ**.

P.e. *le théâtre* = το θέατρο.

[λε τεάτρ]

12) ■ Η κατάληξη **-tion** προφέρεται **σιον**.

P.e. *la prononciation* = η προφορά.

[λα προνονσιασιό(ν)]

13) ■ Τα γράμματα **d, t, s, z, p** δεν προφέρονται όταν βρίσκονται στο τέλος της λέξεως.

P.e. *le lait* = το γάλα [λε λέ]

le tapis = το χαλί. [λε ταπί]

Lettres finales (Γράμματα στο τέλος των λέξεων)

On prononce: (= προφέρουμε)	
.....a	Papa va à Larissa
.....o	La moto de Bruno.
.....u	J'ai du tissu.
.....i	Lili est là à midi.
.....é	La télé d'André.

.....c	Le sac de Marc.
.....f	J'ai soif.
.....l	Il a le fil.
.....r	Bonjour Docteur.
.....q	Un joli coq.

On ne prononce pas: (δεν προφέρουμε)	
.....e	Marie a une poupée bleue. La robe est sale. Irène ouvre la porte.

.....s	Denis a des stylos noirs.
.....t	L'étudiant aime le lait.
.....d	Bernard est blond.
.....x	J'ai deux livres et dix stylos.
.....z	Elle aime beaucoup le riz.
.....p	

.....ent	Irène et Marie ferment la porte et ouvrent la fenêtre.

Vous présenter, présenter quelqu'un

Saluer

Prendre congé

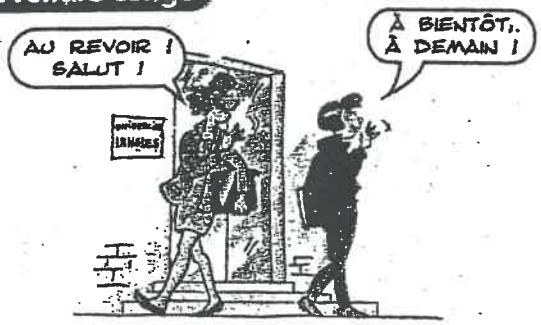

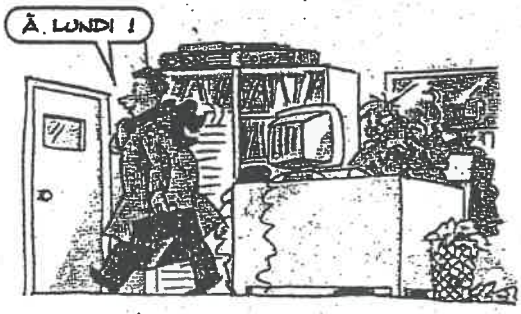

Vous excuser

Remercier

Demander un renseignement

Demander un objet